

πολλοῦ ἤδη σωρὸς ἐρειπίων καὶ τέφρας· ἀλλὰ τὰ ἐρείπια ταῦτα ἦσαν λόγος καὶ ἐπιχείρημα πρὸς ἀπελπισίαν καὶ παράδοσιν εἰς πάντας ἄλλους ἐκτὸς ἐκείνων τῶν ὑπὲρ πίστεως ἐνθέων μαχητῶν.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ στρατηγοῦ ἠγέρθησαν τέσσαρα προχώματα, δι' ὧν περιζώσθη ὁ ναός. Ὀλόκληρον σχεδὸν τὸ ἕξω ἱερὸν ἦτο ἤδη εἰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων, ὅτε ὁ Τίτος διατάσσει νὰ στήσῃ τὴν ἐλέπολιν ἀπέναντι τῆς ἐξέδρας τοῦ ἔνδον ἱεροῦ· ἀλλὰ καὶ μετὰ ἕξ ἡμερῶν ἀδιάκοπον ἐργασίαν οὐδὲν κατορθοῦται, διότι τὰ τεῖχη ἦσαν στερεώτατα. Ἄλλοι ἐπεχείρησαν νὰ κρημίσωσι τὴν βορείαν πύλην, ἀλλ' εἰς μάτην· ἄλλοι ἀπεπειράθησαν διὰ κλιμάκων ν' ἀναβῶσιν εἰς τὰς στέγας τῶν στοῶν, ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν κατὰ κράτος. Τότε ὁ Τίτος διέταξε νὰ ἐμβάλωσι πῦρ εἰς τὴν πύλην, καὶ ὁ ἐμπρησμός τωφάντι κατορθοῦται· τὸ πῦρ μεταδίδεται βραδέως εἰς τὰς παρακειμένας στοάς, αἵτινες κατακαίονται. Ὁ Τίτος διατάττει τότε νὰ σβέσωσι τὸ πῦρ καὶ παραμερίσαντες τὰ ἐρείπια νὰ ἀνοίξωσι δρόμον διὰ μέσον αὐτῶν. Τότε στίφος Ἑβραίων ἐξέρχεται αἰφνιδίως ἐκ τῆς ἀνατολικῆς πύλης τοῦ ναοῦ καὶ ῥίπτεται μανιῶδες κατὰ τῶν Ῥωμαίων, οἵτινες ἦσαν ἐν τῷ περιβόλῳ ἄρχεται δὲ πεισματώδης καὶ φονικὴ μεταξὺ αὐτῶν πάλη· ἀλλ' ἐπὶ τέλους οἱ Ἰουδαῖοι ἠναγκάσθησαν ὑπὸ τοῦ πλήθους νὰ ὑποχωρήσωσι καὶ νὰ ἐγγλεισθῶσι καταδιωχθέντες εἰς τὸν ναόν. Ἐν τῇ βιαίᾳ δ' ἐκείνῃ καταδιώξει Ῥωμαῖός τις στρατιώτης προφθάσας ἔρριψε διὰ χρυσοῦ τινος παραθύρου ἀνημμένον δαυλὸν εἰς τὸν ναόν, ὅστις καὶ μετ' ὀλίγον πυρπολεῖται. Οἱ ἐν τῷ ναῷ ἰδόντες τὰς φλόγας περινευρομένας τὸ μέγιστον καὶ ἱερώτατον οἰκοδόμημα, ἑαυτοὺς δὲ ἀπανταχόθεν περικεκλεισμένους, βάλλουσιν ἀγρίας φωνὰς πένθους καὶ ἀπελπισίας. Ἡ εἰδήσις τῆς πυρπολήσεως ἔφθασεν εἰς τὸν Τίτον, καθ' ἣν στιγμὴν διανεπαύετο ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ. Ὁργισθεὶς διὰ τὸν ἄνευ τῆς διαταγῆς αὐτοῦ ἐμπρησμὸν τοῦτον, ἠγέρθη διὰ τάχους καὶ ἦλθε δρομαῖος εἰς τὸν περιβόλον παρακολουθήσαντος σύμπαντος τοῦ στρατοῦ. Κραυγῶν ἅμα καὶ χειρονομῶν διατάσσει τοὺς ἐν τῷ περιβόλῳ στρατιώτας νὰ σβέσωσι τὸ πῦρ, ἀλλ' αἱ ἐκ τοῦ ναοῦ κραυγαὶ καὶ ὁ θόρυβος καὶ ὁ ἀλαλαγμὸς καὶ ἡ σύγχυσις δὲν ἄφιναν νὰ ἐνοήσωσιν οἱ ἐν τῷ περιβόλῳ τί ἔλεγεν ὁ στρατηγός· οἱ περὶ αὐτὸν ἐπαναλαμβάνουσι τὴν διαταγὴν· ἀλλὰ τοῦτο ἐπαυξάνει μόνον τὴν σύγχυσιν, ἥτις τότε ἐκορυφώθη. Ἐν δὲ τῷ μέσῳ τῆς παμμιγῆς καὶ φορικῶδους ἐκείνης βοῆς καὶ συγχύσεως αἱ Ῥωμαῖκαὶ λεγεῶνες ἀκράτητοι πλέον καὶ διπλὴν δίψαν ἔχουσαι, τὴν τῆς ἐκδικήσεως καὶ τῆς ἀρπαγῆς, εἰσορμῶσιν ἄπληστοι καὶ ἄγριοι ὡς Ἐρινύες διὰ τῶν φλογῶν καὶ τοῦ κα-

πνοῦ ἀλαλαζόντες, διαρπάζοντες τὰ πολύτιμα κειμήλια τοῦ ναοῦ καὶ φονεύοντες πᾶσαν ψυχὴν ζῶσαν. Ἐξαικισχίλιοι ἄοπλοι προσέφθασαν νὰ καταφύγωσιν εἰς τινὰ τῶν στοῶν τοῦ ἐκτὸς περιβόλου ζητοῦντες ἔλεος· ἀλλ' οἱ Ῥωμαῖοι ἐνέβαλλον εἰς τὴν στοᾶν ἐκείνην πῦρ, οὗτινος ἐγένοντο ἅπαντες παρανάλωμα. Οἱ δ' ἐν τῷ ναῷ ἱερεῖς, ἄοπλοι μέχρι τοῦδε καὶ ἅμαχοι, ἀρπάσαντες τότε ὅ,τι τεμάχιον σιδήρου εὗρον πρόχειρον καὶ μανιωδῶς μαχόμενοι, ἔπεσον ἅπαντες νεκροὶ πέριξ τοῦ θυσιαστηρίου, κρατοῦντες ἔτι εἰς τὰς χεῖρας τῶν τὸν ἀμυντικὸν καὶ ἐκδικητήριον σίδηρον. Χιλιάδες νεκρῶν καὶ ἡμιθανῶν κατέκειντο ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους, καὶ ἐκεῖ ὅπου μένει τοῦδε ἠκούοντο ψαλμοὶ ἱεροὶ, ἐβόμβουν νῦν οἱ γόοι καὶ οἱ στεναγμοὶ καὶ αἱ ἀραὶ τῶν ἀποθνησκόντων ἢ οἱ ἀλαλαγμοὶ καὶ αἱ βλαστημῖαι τῶν νικητῶν. Αἱ δὲ κραυγαὶ αὗται καὶ ὁ ἀλαλαγμὸς καὶ ὁ θόρυβος ἦτο τόσον μέγας καὶ φοβερός, λέγει ὁ Ἰώσηπος, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγράψῃ τις αὐτόν. Ἀφ' οὗ ὁ ναός ὀλόκληρος ἀπετεφρώθη, εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν περίλυπος ὁ Τίτος, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι δι' ἀλαλαγμοῦ αἰφνιδίου καὶ φοβεροῦ, ἐπικαλύψαντος τὸν μέγρι τοῦδε περιβομβοῦντα θόρυβον, ὑπεδέχθησαν τὸν καταμέλανον ἐκ τῆς ἀσβόλης καὶ τοῦ καπνοῦ στρατηγὸν καὶ ἀνεκήρυξαν θριαμβευτικῶς αὐτοκράτορα, τὸ σύνθημα δειγμα καὶ παρακολούθημα μεγίστου τινὸς καὶ ἐκτάκτου ἐν τῷ πολέμῳ κατορθώματος. Προβάντες δ' ἐπὶ τοῦ πυροῦ τῶν πτωμάτων ἦλθον καὶ ἐμπήξαντες τὸν αὐτοκρατορικὸν ἀετὸν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, προσήνεγκαν θυσίαν εἰς τοὺς θεοὺς.

Μετὰ 18 ἡμέρας ἔπεσε καὶ τὸ τελευταῖον ἔρκος τῶν ἐπαναστατῶν, ἡ Σιών. Οἱ πολιορκηταὶ εἰσώρμησαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀφ' οὗ διήλασαν ἐν στόματι μαχαίρας πᾶσαν ψυχὴν ζῶσαν, διαρπάσαντες τὴν πόλιν, ἐνέβαλλον πῦρ εἰς αὐτήν, ὅπερ καὶ ἐπὶ δύο ἡμέρας καιόμενον τὴν ἀπετέφρωσε. Τότε ὁ Τίτος διέταξε καὶ κατηδαφίσθη ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου ὀλόκληρος ἡ πόλις καὶ ὁ ναός ἐκτὸς τριῶν τῶν ὑψηλοτάτων πύργων. Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἡ ἀρχαία καὶ ἱερά καὶ ἔνδοξος πρωτεύουσα τῆς Ἰουδαίας ἦτο ἀχανῆς ἔκτασις ἐρειπίων καὶ τέφρας, καὶ οὐδ' ἐλάχιστον ὑπῆρχε σημεῖον ἢ ἔχγος μαρτυροῦν ὅτι ἐκεῖ ἦτο ἄλλοτε ἡ Ἱερουσαλήμ.¹

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚ ΓΡΑΦΙΤΟΥ ΓΡΑΦΙΔΩΝ

(κοινῶς μολυβδοκονδύλων.)

Μία ἐκ τῶν διαφόρων μορφῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας εὐρίσκεται εἰς τὴν φύσιν ὁ ἄνθραξ εἶνε καὶ τὸ δρυκτὸν τὸ καλούμενον γραφίτης, εἶτε, ὡς ἐκ τῆς ομοιότητος αὐτοῦ μετὰ τὸν μόλυβδον, μολυβδίτης. Τὸ δρυκτὸν τοῦτο ὡς κύριον ευστατικὸν περιέχει ἄνθρακα μεμιγμένον μετὰ ποσοῦ τινος σιδή-

1. Δ. Βερναρδάκης.

ρον και γαιωδών ουσιών, διό καιεται πυρούμενον ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρακες. Τὰ καθαρότερα και ἀμιγέστερα ξένων ουσιῶν εἶδη καιόμενα καταλείπουν $\frac{1}{3}$ - $\frac{1}{2}$ τοῖς ἑκατῶν τέρραν ἄλλα και τὰ ὅ τοῖς ἑκατῶν περιέχοντα τέρασαν καταλέγονται μεταξὺ τῶν καθαρῶν εἰδῶν.

Τὰ καθαρὰ ταῦτα εἶδη χρησιμεύουν ἰδίως πρὸς κατασκευὴν τῶν γραφίδων, τῶν γνωστῶν τοῖς πᾶσιν ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν μολυβδοκοκόνδλων. Αἱ γραφίδες αὗται κατασκευάζονται ἢ τεμνομένου τοῦ ὄρυκτοῦ κατὰ τὰ γνωστὰ σχήματα, και περιβαλλομένου εἴτα ὑπὸ τῶν ξυλίγων θήκων ἢ κονιοποιουμένου πρώτον αὐτοῦ (και μάλιστα τῶν ἀκαθάρτων εἰδῶν), ἀπομακρυνόμενον τῶν ξένων μιγμάτων και συγκόλλουμένης τῆς κόλλης δι' ἀργίλλου. Τὸ μίγμα τέλος θερμαίνεται και οὕτω συμπήγνεται. Εἰς τὴν μετὰ τῆς ἀργίλλου μίξιν δηλὸν εἶναι ὅτι ἀποκειται εἰς τὴν βούλησιν τοῦ κατασκευαστοῦ νὰ κατασκευασθῇ σκληρὰς ἢ μαλακὰς γραφίδας.

Τὸ ὄρυκτὸν τοῦτο εὐρίσκεται ὅτε μὲν κεκρυσταλλωμένον ὅτε δὲ ἀκρυστάλλωτον ἐντὸς τῶν στρωμάτων τῆς γῆς τῶν ἀποτελουμένων ἐκ γραφίτου, γνευσίου ἢ κοκκώδους τισάνου και σχηματίζει φλέβας, ῥάβδους ἤτοι κοιτάσματα. Αὗται εἰναι ἐν Αἰγύπτῳ, ἠφροῖται Ἀμερικῇ, ἢ Βραζιλίᾳ, ἢ Βαυκίᾳ, ἢ Κολομβία, ἢ Νορβηγίᾳ, Σουηδίᾳ και Γροινλανδίᾳ.

Ἐπὶ πολὺ ἐτιμῶντο αἱ ἀγγλικαὶ ἐκ γραφίτου γραφίδες χρήσιμοι εἰς λεπτὰ ἰχνογραφία τα τῶν καλλιτεχνῶν και ἀρχιτεκτόνων ἄλλ' ἤδη ἀπὸ τῆς πρώτης ἐν Παρισίοις ἐκθέσεως ἀνεφάνη ἐργοστασιαρχὴ τις συναγωνίστης τῶν Ἀγγλων, Κοντὲ κλοῦμενος, ὅστις κατόπιν ἐγένετο διάσημος διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν γραφίδων. Τὰ μολυβδοκοκόνδλά του δὲ εἶρον μεγάλην δεξιῶσιν οὐχὶ διὰ τὴν ποιότητα, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ πολιτικῶν λόγων, διότι τότε ἐφθόνουν τὴν ἀγγλικὴν βιομηχανίαν. Καὶ ἔλαβε μὲν ὁ Κοντὲ τὸ χρυσοῦν παράσημον, ἀλλὰ μᾶλλον διότι παρωτρύθησαν ἐκ τῆς ἐλπίδος τῆς βελτιώσεως και οὐχὶ ἐκ τῶν δειγμάτων, αἵτινα παρήγαγε και ἐξέθηκε. Τὸ κατὰ τὴν Κοντὲ ἐξήρηκε τότε πρὸς κατασκευὴν μολυβδοκοκόνδλων χρῆσιν μὲν διὰ συνήθη, οὐχὶ ὅμως και διὰ λεπτότερα ἔργα διὸ και οἱ καλλιτέχναί ἐξηκολούθουν προτιμῶντες τὰ ἀγγλικά. Ὁ γαμβρὸς τοῦ Κοντὲ, Οὐμβλὸτ, κατώρθωσε νὰ παραγάγῃ τελειότερα εἶδη, ἀλλ' ἐπειδὴ κατεσκευάζε τὸ μίγμα διὰ λιπαρῶν ουσιῶν ὁ χάρτης ἐν ᾧ ἐσχεδιάζαν ἐουπαίνετο. Τοῦτο διώρθωσε βραδύτερον ὁ Γκιλβέρτ, τοῦ ὁποῖου τὸ κατὰ τὸ 1823 ἱδρυθὲν ἐργοστάσιον τσαύτην φήμην ἀπέκτησαν ὥστε και αὐτοὶ οἱ Ἀγγλοὶ ἀνεγνώρισαν τὴν ὑπεροχὴν.

Ὁ κλάδος οὗτος τῆς βιομηχανίας πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀπέκτησε μεγάλην ἑκτασιν, ἀναπτύ-

χθεῖς και προαγόμενος ἀδιακόπως μετὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ λαοῦ. Τὴν σήμερον τὸ μολυβδοκοκόνδρον εἶνε ἀπαραίτητος σύντροφος παντὸς ἐγγραμμάτου ἀνθρώπου. Κατὰ τὰ τελευταῖα δὲ ταῦτα ἔτη τὰ γερμανικὰ ἐργοστάσια παρηκώμισαν τὰ ἀγγλικά. Ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ, Ἀμερικῇ, ἐν συντόμῳ ἀπαντάχου προτιμῶνται και εἰσιν ἀγαπητὰ τὰ γερμανικὰ μολυβδοκοκόνδρα. Ἐκ τῶν παλαιῶν καταστημάτων φηρίζονται ἰδίως τὰ τοῦ Ἀρδμουθ (Hardmuth) ἐν Βιέννῃ, και τοῦ Ραίβαχ (Reibach) ἐν Ρεγενσβούργῃ. Πλὴν τούτων ὅμως ἐργοστάσια γραφιδοποιίας ὑπάρχουσι και ἐν Νυρεμβέργῃ. Πάντα δὲ ταῦτα ὑπερῆκντισε τὸ τοῦ Φάβερ (Faber) τὸ ἱδρυμένον παρὰ τῆς Νυρεμβέργῃ, οὗτινος τὰ μολυβδοκοκόνδρα τοιαύτην ἀπέκτησαν φήμην, ὥστε ἐν Ἀμερικῇ και Γαλλίᾳ ἐπεκράτησε συνήθεια νὰ μὴ ζητῶσι πλέον παρὰ τῶν χροτοπωλῶν μολυβδοκοκόνδρα, ἀλλὰ Φάβερ.

Οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοὶ ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ κατὰ τὸ 1876 ἐκδοθέντος συγγράμματος τοῦ Πρωσίου συναγματάρχου και ἀρχηγοῦ τοῦ ἐπιτελείου τῆς Βασιλικῆς σοφίας κ. Σέλλενδερφ "Ἐπερσεὰ τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου" ἐπιγραφόμενου. Ἡ μακρὰ (γερμ. νόμισμα) = μετὰ νέαν ἀρχαίην κατὰ 2500.

ΑΡΙΘΜΟΙ

Ἐπὶ 100 κροταίων.

Ἐν Γερμανίᾳ	0,96	0,02	0,98
Ἕ Ρωσία	0,97	0,04	1,01
Ἕ Ἀυστρία	0,80	0,03	0,83
Ἕ Ἰταλία	0,75	0,05	0,80
Ἕ Γαλλία	1,15	0,09	1,24
Ἕ Ἀγγλία	0,67	0,14	0,81

Ἐτησίᾳ καταβολῇ Δαπανᾶν συντηρήσεως ἑκάστου πολιτοῦ διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ κατὰ γῆν και θάλασσαν στρατοῦ

Ἕ Γερμανία	779	3.313	8.117
Ἕ Ρωσία	768	2.828	8.54
Ἕ Ἀυστρία	774	2.000	6.72
Ἕ Ἰταλία	795	2.517	7.15
Ἕ Γαλλία	952	3.182	13.89
Ἕ Ἀγγλία	1.395	4.248	15.63

ΔΙΑΓΩΓΗ ΠΡΟΣ ὙΠΟΔΕΣΤΕΡΟΥΣ

Οὐδὲν χαρακτηριστικώτερον ἀγενοῦς διαθέσεως ἀπὸ τὴν διαγωγὴν ἀνθρώπου καταπιέζοντος τοὺς ὑποδεστέρους του. Ὁ ὕβριζων τὸν μὴ τολμῶντα ν' ἀποκριθῇ, εἶνε ἀνανδρὸς ὡς ὁ γυμνῶν τὸ ξίφος κατὰ γυναικὸς ἢ παιδίον. Διὰ τοῦτο ἴδου ἰδῆς ἀνθρωπὸν ὕβριστὴν πρὸς τοὺς ὑποδεστέρους, πίστευσε ὅτι οὗτος ἔρπει πρὸς τοὺς ἀνώτερους του διότι ἡ αὐτὴ χαμέρπεια τοῦ πνεύματος τὸν καθιστᾷ τυραννικὸν πρὸς τοὺς μὴ δυναμένους ν' ἀντισταθῶσι και δειλὸν πρὸς τοὺς δυναμένους, τύραννον μὲν τούτων, ἐκεινων δὲ σκώλικα. Οἱ ὑπηρέται και ἄλλοι ὑποδεστέροι